

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Găină,

în cauza de contencios administrativ, înaintată de Singh Rishu împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea deciziei și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 3ra-811/25
PIGD 2-25055652-01-3ra-25112025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani – jud. I. Pruteanu
Curtea de Apel Centru – jud. V. Sîrbu, L. Bagrin, A. Cașcaval

24 aprilie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Găină,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 23 aprilie 2025, Singh Rishu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrațiune, solicitând anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrațiune, nr. 883/25/DAA din 27 martie 2025 și obligarea pârâtului să emită actul administrativ individual favorabil privind acordarea unei forme de protecție reclamantului (f. d. 5-9).

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin decizia contestată, a fost respinsă cererea de azil a reclamantului, or, nu este de acord cu aceasta și o consideră ilegală și pasibilă anulării.

3. În fapt, reclamantul a menționat că s-a născut la XX XXX XXX, în India, este de naționalitate XXX și de religie XXX. A plecat din India, din motive religioase și din cauza conflictului între grupurile de religie XX și XX.

4. De asemenea, a menționat că și-a perfectat viza pentru studii în Ucraina în anul 2024, dar pentru că nu i s-a permis intrarea pe teritoriul Ucrainei, la 07 septembrie 2024 a venit în Republica Moldova și a solicitat azil.

5. Referitor la motivul solicitării azilului în Republica Moldova, reclamantul a invocat că în țara de origine era amenințat de către grupurile hindi și despre religia sa se vorbea cu cuvinte necenzurate. În țara de origine este amenințat și nu dorește să se întoarcă.

6. Totodată, reclamantul a specificat că decizia contestată este pasibilă anulării, deoarece este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor Legii nr. 270 din 18 decembrie 2008, privind azilul în Republica Moldova.

7. Astfel, făcând trimitere la prevederile art. 17, art. 42 și 48 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008, reclamantul a precizat că în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil” cât și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine”.

8. În opinia reclamantului, din motivarea deciziei autorității pârâte se observă faptul că Direcția azil și apatridie din cadrul Inspectoratului General pentru Migrație al MAI nu a efectuat o verificare minuțioasă a cererii reclamantului de oferire a unei protecții pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 17 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea intentată de Singh Rishu, a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 68, 83-98).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 18 iunie 2025, prin intermediul poștei electronice, Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Gaina, și la 01 iulie 2025, Singh Rishu, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost respinsă cererea de apel depusă de Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Gaina, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 17 iunie 2025.

12. Curtea de Apel a reținut că, în speță, obiectul controlului judecătoresc îl constituie decizia nr. 883/25/DAA din 27 martie 2025, prin care, urmare a examinării cererii de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 60 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, a fost respinsă cererea de azil (f. d. 12-18).

13. Instanța de apel a notat că prima instanță just a concluzionat despre netemeinicia acțiunii, dispunând respingerea acesteia, soluția fondului având la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită.

14. Cu referire la aspectul reflectat, precum că nu au fost elucidate circumstanțele anterior și ulterior părăsirii țării de origine, și anume că Singh Rishu (*de naționalitate XX și de religie XX*) a plecat din India, din motive religioase, din cauza conflictului între grupurile de religie XX și XX, iar aceste criterii sunt determinative pentru siguranța lui, instanța de apel a subliniat că reclamantul/apelant nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art. 47 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 și, iminent, existența unei temeri bine întemeiate de

a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

15. De asemenea, prin prisma faptului că reclamantul/apelant a părăsit teritoriul țării de origine din alte motive decât cele indicate în cererea de azil (scop educațional), instanța de apel a reiterat că Singh Rishu nu se încadrează în condițiile Legii nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova, pentru a beneficia de acordarea protecției umanitare/internaționale sub formă de azil, deoarece, această situație poate fi privită prin prisma pct. 62 a Manualului referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolul din 1967 privind statutul refugiaților, conform căreia, persoana care, din motive diferite de cele conținute în definiția refugiatului, își părăsește voluntar țara în vederea stabilirii sale în altă parte, nu este considerat un refugiat. El se poate deplasa din dorința de schimbare sau de aventură, din motive familiale sau din alte motive de natură personală.

16. De altfel, instanța de judecată a susținut că acordarea protecției internaționale, intervine doar atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

17. Instanța de apel a subliniat că pentru admiterea cererii de azil, este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

18. Suplimentar, instanța de apel a reiterat că în cadrul procedurii administrative, Singh Rishu nu a putut demonstra faptul că ar fi fost supus actelor de persecuție, în sensul art. 17 din Legea privind azilul în Republica Moldova, care ar fi fost suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sunt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura prevăzută, după cum ar fi: acte de violență fizică și psihică, inclusiv a celor de violență sexuală, măsurilor legale, administrative, polițienești și/sau judiciare care sunt discriminatorii sau care sunt aplicate într-o manieră discriminatorie, acușări sau pedepsei discriminatorii sau disproporționați, acușări sau pedepsi ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci când îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvârșirea

de infracțiuni sau de acte care cad sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la art. 17 al Legii specificate supra, abuzuri și acte discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor și actelor discriminatorii împotriva minorilor.

19. Cu privire la pretinsele agresiuni (intimidări) pe teme religioase, instanța de apel a reiterat că solicitantul de azil nu a probat circumstanțele de fapt și nici nu a identificat nici o acțiune care ar fi îndreptată asupra sa în sensul art. 47 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008.

20. În concluzie, instanța de apel a subliniat că solicitantul de azil nu a invocat argumente palpabile sau probe veridice care să demonstreze că, la reîntoarcerea sa în țara de origine există un risc real de a fi supus unor tratamente contrare prevederilor art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, or persoana care pretinde că va fi supusă unui risc, trebuie să susțină afirmațiile sale cu probe incontestabile și convingătoare.

21. Prin urmare, instanța de apel a conchis că fiind întemeiată și legală soluția instanței de fond, or, pentru a fi anulat un act administrativ, exercitând dreptul său la acțiune, persoana urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

22. Așadar, în opinia instanței de apel nici în prima instanță și nici la examinarea cauzei în ordine de apel, nu s-a constatat admiterea încălcărilor la emiterea actelor administrative contestate, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială și nefiind combătută prin probe pertinente și concludente.

23. Suplimentar, contrar normelor de drept care reglementează sarcina probațiunii în contencios administrativ conform art. 93 alin. (1) din Codul administrativ, apelantul nu a adus probe în susținerea pretențiilor în instanța de apel, iar instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor.

24. De asemenea, instanța de apel a mai considerat important de remarcat faptul că utilizând calea de atac - apelul, Singh Rishu nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost dezbătute și corect respinse.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

25. La 16 octombrie 2025, Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Găină, a declarat recurs împotriva deciziei din 24 septembrie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a deciziei cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

ARGUMENTELE RECURSULUI

26. În motivarea recursului, Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Găină, a susținut că instanța de apel prin decizia emisă i-a îngrădit dreptul la accesul la justiție, împiedicându-i posibilitatea de a-și apăra drepturile și interesele legale în instanță.

27. Prin referința din 01 decembrie 2025, Inspectoratul General pentru Migrație, Direcția Azil și Apatridie, a solicitat respingerea cererii de recurs depuse de Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Găină.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen”

30. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost notificată reprezentantei recurentului, avocatei Natalia Gaina la 23 octombrie 2025 (f. d. 126), iar recursul a fost depus, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în cererea de recurs, nu relevă temeiuri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de apel, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de

admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

42. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Singh Rishu, reprezentat de avocata Natalia Găină.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni